

frem til uafhængigheden. Udviklingen tydede dog desværre på, at Sydrhodesia ikke ville undgå den almindelige regel, at koloniområder med større europæisk bosætning aldrig opnår uafhængighed uden blodsudgydelse.

Den 17. oktober fremsatte 32 afro-asiatiske lande samt Jugoslavien følgende forslag til en afsluttende resolution:

Generalforsamlingen, som har foretaget en gennemgang af Sydrhodesia-spørgsmålet,

erindrer om sine resolutioner 1514 (XV) af 14. december 1960, 1747 (XVI) af 28. juni 1962, 1760 (XVII) af 31. oktober 1962, den af det særlige udvalg vedrørende situationen i forbindelse med gennemførelsen af erklæringen vedrørende tilståelse af uafhængighed til koloniområder og deres befolkninger den 20. juni 1963 vedtagne resolution samt generalforsamlingsresolutionen 1883 (XVIII) af 14. oktober 1963,

har behandlet beretningen fra det særlige udvalg vedrørende Sydrhodesiaspørgsmålet, især angående det forhold, at det overvejende flertal af den afrikanske befolkning fortsat nægtes grundlæggende politiske rettigheder,

har i erindring indholdet af de af generalsekretæren den 19. december 1962 og den 6. juni 1963 afgivne beretninger,

ligeledes har i erindring de over for 4. udvalg afgivne mundtlige petitioner,

tager i betragtning de beslutninger om afkolonisering, som blev truffet på den på højeste plan mellem de uafhængige afrikanske stater i maj 1963 i Addis Abeba afholdte konference, i særdeleshed de beslutninger, som vedrørte Sydrhodesia,

er dybt bekymret over den i Sydrhodesia eksisterende eksplosive situation, som skyldes, at man nægter den afrikanske befolknings overvejende flertal politiske rettigheder og har befæstet det ved magten værende mindretalsstyres stilling,

er opmærksom på skærpsen af situationen i Sydrhodesia, som udgør en trusel mod den internationale fred og sikkerhed,

er vidende om, at de sydrhodesiske kolonisternes mindretalsregering har anmodet Det

forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands regering om at tilstå området uafhængighed i henhold til forfatningen af 1961, som generalforsamlingen har anmodet om ophævelse af,

1. *bifalder* beretningen fra det særlige udvalg vedrørende situationen i forbindelse med gennemførelsen af erklæringen om tilståelse af uafhængighed til koloniområder og deres befolkninger, specielt dens konklusioner og forslag, og udtrykker sin anerkendelse af udvalgets arbejde,

2. *bekræfter påny* den umistelige ret til selvbestemmelse og uafhængighed, som tilkommer Sydrhodesias folk,

3. *udtrykker* over for generalsekretæren sin anerkendelse af hans bestræbelser i forbindelse med Sydrhodesiaspørgsmålet,

4. *udtrykker dyb beklagelse* af, at Det forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands regering ikke har gennemført generalforsamlingens forskellige resolutioner vedrørende Sydrhodesia,

5. *opfordrer* Det forenede Kongeriges regering til ikke at imødekomme den af den nuværende mindretalsregering i Sydrhodesia fremsatte anmodning om uafhængighed, førend der i området er oprettet et på almindelig valgret byggende flertalsstyre,

6. *opfordrer atter* Det forenede Kongeriges regering til ufortøvet at afholde en forfatningskonference, hvori repræsentanter for alle områdets politiske partier vil tage del, med henblik på at træffe forfatningsmæssige forberedelser til en på almindelig valgret byggende uafhængighed, herunder at fastsætte den tidligst mulige dato for områdets opnåelse af uafhængighed,

7. *retter en indtrængende opfordring* til alle medlemsstater, specielt de, som har de nærmeste forbindelser med Det forenede Kongeriges regering, til at gøre deres indflydelse gældende til det yderste for at sikre virkeliggørelsen af det sydrhodesiske folks legitime aspirationer,

8. *anmoder* generalsekretæren om fortsat i overensstemmelse med resolution 1760 (XVII) at gøre sin indflydelse gældende for at fremme en udsoning i området og om såvel til generalforsamlingens 18. samling som til det særlige udvalg at aflægge beretning om resultaterne af sine bestræbelser,